NED. – 1.11. **V SI S V E T I** Dan spomina na mrtve	**Št.R.**	7.00 **7.30** **14.00** **16.00** **18.00**	Češčenje, spovedovanje Za vse župljane - žive in rajne Za +Hedviko Urh Molitev za rajne na gomil. pokopališču Katico in Silvota Korun in sorod. Molitev za rajne na pokopališču *Rožni venec v župnijski cerkvi za rajne*
PON. - 2.11. **SPOMIN VERNIH RAJNIH** Malahijaškof	**Št.R.**	**7.30** **16.00** **17.00**	Za vse verne rajne Za +Frančiško in Franca Šram Po papeževem namenu
TOR. - 3.11. Viktorin Ptujski, škof		**17.00**	Za +Antona, Štefana in vse Koprivove *Slavljenje - Bog je Ljubezen*
SRE. - 4.11. Karel Boromejski, škof.		**17.00**	Za +Ferdinanda Orožima in vse Jakovčeve
ČET. - 5.11. Zaharija in Elizabeta, starša Janeza Krstnika		**17.00**	Za +Ivana in Štefko Rančigaj
PET. - 6.11. Lenart, opat		**17.00**	Za +Julijano Kolšek –30. dan
SOB. - 7.11. Engelbert, škof		**17.00**	Za +Antona Zupančiča
NED. – 8.11. zahvalna **32. ned. med letom** Bogomir, škof	**Št.R**	7.00 **7.30** **10.00**	Češčenje, spovedovanje Za vse župljane - žive in rajne Za +Zofijo Rančigaj, vse Stepišnikove *Na koncu sv. maš Zahvalna pesem*

V teh dneh:

V nedeljo, 1.11. bo po jutranji maši pri šoli na Gomilskem **komemoracija**.

Dežurni ministranti: Urban Rančigaj, Anej Semprimožnik, ostali dobrodošli

Bralci v nedeljo: I. Nejc Lončar, Anka Trogar

II. Tea Pogorevc, Sara Stepišnik

Ureditev in krašenje župnijske cerkve: Šmatevž

Izdaja: **Župnija Gomilsko, T: 03/572-61-98, M: 041 673 716**, Odg.: Martin Cirar
Zupnijski.urad4@siol.net https//zupnija-gomilsko.rkc.si

ŽUPNIJA IN DOM

1.11.2026 V S I S V E T I Štev. 43 Leto 29

BESEDA ŽIVEGA BOGA

Blagor žalostnim, kajti ti bodo potolaženi. Blagor vam, kadar vas bodo zaradi mene zasramovali in preganjali in vse hudo zoper vas lažnivo govorili. Veselite in radujte se, kajti veliko je vaše plačilo v nebesih. (Mt 5,4.11–12)

B E S E D A O **B E S E D I**

Mt 5,1–12a

POT SVETOSTI

Kaj nam sporoča odlomek o blagrih? Zvenijo zelo tolažilno, za mnoge tudi nerealno, a dejansko gre tu za Jezusov življenjski program. Na tem svetu imamo stisko, vendar moramo zaupati Vanj, saj je svet premagal. In vse stiske, ki jih na tem svetu doživljamo, imajo svoj smisel. Lahko bi rekli, da gre tu tudi za dopolnitev starozavezne postave. To seveda ne pomeni, da bi morali sedaj sami sebe trpinčiti – daleč od tega. Toda že na tem svetu moramo napeti vse sile, da bi drug drugemu lajšali trpljenje. To je namreč pot v nebesa. In človek postane svoboden dejansko šele takrat, ko spozna, da v pomoči drugemu ničesar ne izgubi, ampak veliko pridobi. Jezus nas tako vabi h krotkosti, čistosti srca, usmiljenju, miroljubnosti, pravici, vztrajanju v hoji za Njim tudi za ceno preganjanja in tudi – v uboštvo duha. To pa je morda vrednota, ki jo najtežje razumemo. Uboštvo pomeni predvsem nevezanost in notranjo svobodo. Tako kot uboštvo ni sinonim za revščino, tudi biti ubog v duhu ne pomeni duhovne revščine ali plehkosti. Prav nasprotno. Nekdo, ki je ubog v duhu, bo s tem priznal, da je odvisen od Boga in da mu je vse, kar ima, podarjeno. To je pogosto v navzkrižju z mnenjem, ki ga ponuja tosvetna mentaliteta: "V življenju mi ni bilo nič podarjeno."
Ko sprejmemo ta Jezusov program za življenje, smo dejansko že na poti svetosti in na poti združitve z občestvom svetih, z nebeško Cerkvijo. Zemeljska smrt je tu samo vmesni preskok. Kajti sv. Frančišek pravi, da se s smrtjo rodimo za večno življenje – vendar se moramo sami odločiti, v kakšno kakovost večnega življenja se želimo roditi.
In navsezadnje: pot v nebesa se začne, ko se zavedamo lastne krhkosti in da smo potrebni spreobrnjenja.

Po: E. Mozetič

31. ned. med letom—VSI SVETI

»Blagor ubogim v duhu, kajti njih je nebeško kraljestvo. (Mt 18,3)

Še jim dajaj

Ko je bogataš premišljeval o dobrodelnosti, je godrnjal: »Ubogi zahtevajo vedno več. Kako dolgo jim bom še dajal?«

Notranji glas mu je prigovarjal: »Dajaj jim tako dolgo, dokler boš sam prejemal od Vsemogočnega. Če bo On nehal, potem lahko nehaš tudi ti!«

Tedaj je spoznal, da tisto, kar je razdelil ubogim, ni bilo njegovo. Odtlej je dajal ubogim še več, kakor je dajal dotlej. Lahko imamo malo, vendar nismo 'ubogi v duhu', če si želimo kaj imeti. Lahko imamo malo, vendar nismo 'ubogi v duhu', če si želimo kaj imeti. Biti 'ubog v duhu' ne pomeni, da nimaš nič, ampak držo, ko se popolnoma zanašamo na Boga in nismo navezani na zemeljske dobrine. Z drugimi besedami: trdno zaupamo v Božjo previdnost. Lahko smo obdani z bogastvom, a smo pri tem 'ubogi v duhu'. Mnogi svetniki so živeli v sijajnih hišah in obdani z bogastvom, pa so ohranili duha uboštva. Biti 'ubog v duhu' ne pomeni zanikati človeškega dostojanstva, ampak prav nasprotno. 'Ubogi v duhu' postanemo, ko smo tako »odvisni« od Boga,da postanemo neodvisni od vseh zemeljskih stvari.

Po: B. Rustja

Če si **prvi november** po čem zapomnimo, razen po tem, da se jesen prevesi v drugo polovico, potem je to obisk grobov. Nekdanji "dan mrtvih" iz starorežimskih časov so nekoliko omilili na "dan spomina na umrle", a dejansko je v krščanskem pogledu praznik vseh svetih, dejansko praznik življenja in tako nadaljevanje velike noči.

Kdo so namreč ti "vsi sveti"? Lahko bi rekli, da po nebeško godujejo vsi, ki so že v nebesih, tudi naši pokojni sorodniki, znanci, prijatelji. To so vsi, ki so bili v moči Jezusove daritve na križu pridruženi njegovemu vstajenju. In k temu občestvu svetih smo poklicani vsi. Že tu na zemlji, kjer seveda niso nebesa, pa smo poklicani k svetosti, kar pomeni nič drugega kot to, da ne vztrajamo v nekakšnih iluzijah samoodrešitve, pač pa sprejmemo dejstvo, da je za nas plačal zadolžnico nekdo drug. Na nas pa je, da svojo poklicanost uresničujemo skozi poklic, družino in vsakdanje življenje.

Po: E. M.

Naslovljeno na vas

VSEH VERNIH RAJNIH - 2. november

Na praznik Vseh svetih se veselimo vseh in z vsemi, ki so že v nebeški slavi, med katerimi so -tako upamo - tudi številni naši pokojni predniki, sorodniki, prijatelji, znanci, … Za tiste, ki še niso deležni te sreče, pa imamo upanje, da niso pogubljeni, ampak bodo po očiščevanju v vicah dosegli popolno Božje usmiljenje. Pri tem jim pa tudi mi lahko **pomagamo z molitvijo, zlasti pa s sv. mašami**. Med duhovnimi deli usmiljenja je tudi: Za žive in rajne moliti, Boga prositi. To našim rajnim kot cvetje in luči na grobovih. Prav bi bilo, da bi vsaka verna družina ali hiša darovala vsaj eno sv. mašo po namenu svojih rajnih. Prav tako za srečno zadnjo uro in svoje zveličanje in zveličanje svojih dragih. Marsikdo je v negotovosti, ali bodo zanj sploh kaj molili ali se ga spomnili s kakšno sv. mašo. Preudarno ravnamo, če že zdaj molimo za Božjo pomoč, da bi šli skozi življenje po poti zveličanja. Tudi v ta namen se lahko daruje sveta maša, torej za žive, ne samo za rajne. Tako kot je vsako nedeljo ena sv. maša Za žive in rajne župljane.

Ob prazniku vseh svetih (1. november) in v prvih osmih dneh novembra (od 1. do 8. novembra) lahko katoličani prejmejo **odpustke**, tudi popolni odpustek, ki ga lahko namenijo izključno za duše v vicah (rajne) o pogojih za odpustke piše v oznanilih preteklega tedna.

KARITAS - za na grobove med prazniki so v cerkvi na voljo Karitasove sveče s pokrovčki, lesene sveče in zastavice.

ZAHVALNA(E) NEDELJA(E)

Vsako leto se v jeseni, ko je v glavnem letina pospravljena, zahvalimo za sadove zemlje in marljivih človeških rok. Letos je našo župnijo prizadele suša in toča, pa je še vendar kar nekaj ostalo. Zahvalimo pa se tudi za »sadove« v tovarnah, šolah, v kulturi, v športu, …

Prihodnja nedelja bo zahvalna z zahvalnim bogoslužjem v župnijski cerkvi ob 7.30 uri in v šentrupertski ob 10.00 uri

V nedeljo 15. nov. pa ob 10.00 uri v šmatevški cerkvi. Lepo vabljeni!!!